
Předmět: SMLOUVA O STABILITĚ, KOORDINACI A SPRÁVĚ V HOSPODÁŘSKÉ A
MĚNOVÉ UNII

SMLOUVA O STABILITĚ, KOORDINACI A SPRÁVĚ
V HOSPODÁŘSKÉ A MĚNOVÉ UNII MEZI
BELGICKÝM KRÁLOVSTVÍM, BULHARSKOU REPUBLIKOU,
DÁNSKÝM KRÁLOVSTVÍM, SPOLKOVOU REPUBLIKOU NĚMECKO,
ESTONSKOU REPUBLIKOU, IRSKEM, ŘECKOU REPUBLIKOU,
ŠPANĚLSKÝM KRÁLOVSTVÍM, FRANCOUZSKOU REPUBLIKOU,
ITALSKOU REPUBLIKOU, KYPERSKOU REPUBLIKOU, LOTYŠSKOU REPUBLIKOU,
LITEVSKOU REPUBLIKOU, LUCEMBURSKÝM VELKOVÉVODSTVÍM, MAĎARSKEM,
MALTOU, NIZOZEMSKÝM KRÁLOVSTVÍM, RAKOUSKOU REPUBLIKOU,
POLSKOU REPUBLIKOU, PORTUGALSKOU REPUBLIKOU, RUMUNSKEM,
REPUBLIKOU SLOVINSKO, SLOVENSKOU REPUBLIKOU,
FINSKOU REPUBLIKOU A ŠVÉDSKÝM KRÁLOVSTVÍM

BELGICKÉ KRÁLOVSTVÍ, BULHARSKÁ REPUBLIKA, DÁNSKÉ KRÁLOVSTVÍ, SPOLKOVÁ REPUBLIKA NĚMECKO, ESTONSKÁ REPUBLIKA, IRSKO, ŘECKÁ REPUBLIKA, ŠPANĚLSKÉ KRÁLOVSTVÍ, FRANCOUZSKÁ REPUBLIKA, ITALSKÁ REPUBLIKA, KYPERSKÁ REPUBLIKA, LOTYŠSKÁ REPUBLIKA, LITEVSKÁ REPUBLIKA, LUCEMBURSKÉ VELKOVÉVODSTVÍ, MAĎARSKO, MALTA, NIZOZEMSKÉ KRÁLOVSTVÍ, RAKOUSKÁ REPUBLIKA, POLSKÁ REPUBLIKA, PORTUGALSKÁ REPUBLIKA, RUMUNSKO, REPUBLIKA SLOVINSKO, SLOVENSKÁ REPUBLIKA, FINSKÁ REPUBLIKA A ŠVÉDSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

dále jen „smluvní strany“,

S VĚDOMÍM, že mají coby členské státy Evropské unie povinnost považovat své hospodářské politiky za věc společného zájmu,

PŘEJÍCE si usnadnit podmínky pro silnější hospodářský růst v Evropské unii a rozvíjet za tímto účelem stále užší koordinaci hospodářských politik v eurozóně,

PAMĚTLIVY skutečnosti, že potřeba, aby vlády zachovávaly zdravé a udržitelné veřejné finance a předcházely nadměrnému schodku veřejných financí, má zásadní význam pro zabezpečení stability eurozóny jako celku, a vyžaduje proto zavedení zvláštních pravidel, včetně pravidla vyrovnaného rozpočtu a automatického mechanismu pro přijetí nápravných opatření,

VĚDOMY SI nutnosti zajistit, aby schodek jejich veřejných financí nepřekročil hranici 3 % jejich hrubého domácího produktu v tržních cenách a aby hodnota jejich veřejného dluhu nepřekročila 60 % hrubého domácího produktu v tržních cenách nebo aby k uvedené hodnotě uspokojivým tempem klesala,

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že se smluvní strany coby členské státy Evropské unie mají zdržet všech opatření, jež by mohla ohrozit dosažení cílů Unie v rámci hospodářské unie, zejména pak hromadění dluhu mimo účty vládních institucí,

PAMĚTLIVY skutečnosti, že hlavy států a předsedové vlád členských států eurozóny se dne 9. prosince 2011 dohodli na posílené architektuře hospodářské a měnové unie, jež bude stavět na smlouvách, na nichž je založena Evropská unie, a usnadní uplatňování opatření přijatých na základě článků 121, 126 a 136 Smlouvy o fungování Evropské unie,

PAMĚTLIVY skutečnosti, že cílem hlav států a předsedů vlád členských států eurozóny a dalších členských států Evropské unie je začlenění ustanovení této smlouvy do smluv, na nichž je založena Evropská unie, jakmile to bude možné,

VÍTAJÍCE legislativní návrhy pro eurozónu, jež Evropská komise předložila v rámci smluv, na nichž je založena Evropská unie, dne 23. listopadu 2011 a jejichž předmětem jsou posílení hospodářského a rozpočtového dohledu nad členskými státy, ve kterých dochází k závažným obtížím, pokud jde o jejich finanční stabilitu, nebo jsou těmito obtížemi ohroženy, a společná ustanovení pro sledování a posuzování návrhů rozpočtových plánů a zajištění nápravy nadměrného schodku členských států, a BEROUCE NA VĚDOMÍ záměr Evropské komise předložit další legislativní návrhy pro eurozónu, jejichž předmětem budou zejména ohlašování plánovaných emisí dluhopisů předem, programy hospodářského partnerství s podrobnými údaji o strukturálních reformách pro členské státy, vůči nimž je veden postup při nadměrném schodku, a koordinace plánů členských států na zásadní reformy hospodářských politik,

VYJADŘUJÍCE svou připravenost podpořit návrhy, jež Evropská komise předloží za účelem dalšího posílení Paktu o stabilitě a růstu, v jehož rámci bude pro členské státy, jejichž měnou je euro, zaveden nový interval pro střednědobé cíle v souladu s limity, jež stanoví tato smlouva,

BEROUCE NA VĚDOMÍ, že při přezkumu a sledování rozpočtových závazků podle této smlouvy bude Evropská komise jednat v rámci svých pravomocí stanovených Smlouvou o fungování Evropské unie, a zejména pak články 121, 126 a 136 uvedené smlouvy,

POUKAZUJÍCE zejména na skutečnost, že z hlediska uplatňování pravidla vyrovnaného rozpočtu, které je stanoveno v článku 3 této smlouvy, bude toto sledování prováděno tak, že se pro každou smluvní stranu stanoví individuální střednědobé cíle a podle potřeby též harmonogramy konvergence,

POUKAZUJÍCE na skutečnost, že střednědobé cíle by měly být pravidelně aktualizovány podle společně dohodnuté metody, jejíž hlavní parametry je rovněž nutno pravidelně revidovat, náležitě zohledňující rizika explicitních a implicitních závazků pro veřejné finance, jak je zakotveno v cílech Paktu o stabilitě a růstu,

POUKAZUJÍCE na skutečnost, že v souladu s právními předpisy Evropské unie, zejména

s nařízením Rady (ES) č. 1466/97 ze dne 7. července 1997 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1175/2011 ze dne 16. listopadu 2011, (dále jen „revidovaný Pakt o stabilitě a růstu“), by měl být dostatečný pokrok k naplnění střednědobých cílů vyhodnocován na základě celkového posouzení, v němž je strukturální saldo použito jako měřítko, včetně analýzy výdajů očištěných o vliv diskrečních opatření na straně příjmů,

POUKAZUJÍCE na skutečnost, že mechanismus nápravy, jež mají smluvní strany zavést, by měl mít za cíl napravovat odchýlení od střednědobého cíle nebo od cesty k jeho postupnému dosažení, včetně kumulovaného dopadu tohoto odchýlení na dynamiku veřejného dluhu,

POUKAZUJÍCE na skutečnost, že o dodržení povinnosti smluvních stran zavést pravidlo vyrovnaného rozpočtu do jejich vnitrostátního právního řádu prostřednictvím závazných a trvalých předpisů na pokud možno ústavní úrovni by měl rozhodovat Soudní dvůr Evropské unie v souladu s článkem 273 Smlouvy o fungování Evropské unie,

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že je Soudní dvůr Evropské unie podle článku 260 Smlouvy o fungování Evropské unie oprávněn uložit členskému státu Evropské unie, který nepřijal opatření vyplývající z jeho rozsudku, zaplacení paušální částky nebo penále, a PŘIPOMÍNÁJÍCE, že Evropská komise vypracovala kritéria k určení této paušální částky nebo penále, jejichž zaplacení má být v rámci uvedeného článku uloženo,

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že je třeba usnadnit přijímání opatření v rámci postupu Evropské unie při nadměrném schodku vůči členským státům, jejichž měnou je euro a jejichž plánovaný nebo skutečný poměr schodku veřejných financí k jejich hrubému domácímu produktu přesahuje 3 %, a zároveň důrazně posílit účel tohoto postupu, tedy povzbuzení a v nezbytných případech donucení členského státu snížit případně zjištěný schodek,

PŘIPOMÍNÁJÍCE povinnost smluvních stran, jejichž veřejný dluh přesahuje referenční hodnotu 60 %, tento dluh snižovat průměrným tempem jedné dvacetiny za rok, což je doporučená hodnota,

PAMĚTLIVY TOHO, že při plnění této smlouvy je nutno respektovat zvláštní úlohu sociálních partnerů, kterou zakotvují právní řády či vnitrostátní systémy jednotlivých smluvních stran,

ZDŮRAZŇUJÍCE, že žádné ustanovení této smlouvy nelze vykládat tak, že jakýmkoli způsobem mění podmínky hospodářské politiky, za nichž byla smluvní straně poskytnuta finanční pomoc v rámci stabilizačního programu, do nějž je zapojena Evropská unie, její členské státy nebo Mezinárodní měnový fond,

POUKAZUJÍCE na skutečnost, že pro řádné fungování hospodářské a měnové unie je nutné, aby smluvní strany společně usilovaly o hospodářskou politiku, v jejímž rámci, opírajíce se o mechanismy koordinace hospodářských politik vymezené ve smlouvách, na nichž je založena Evropská unie, přijímají nezbytná opatření ve všech oblastech, jež jsou zásadní z hlediska řádného fungování eurozóny,

POUKAZUJÍCE zejména na přání smluvních stran aktivněji využívat posílené spolupráce podle článku 20 Smlouvy o Evropské unii a článků 326 až 334 Smlouvy o fungování Evropské unie, aniž by tím docházelo k narušení vnitřního trhu, a v plném rozsahu využívat opatření podle článku 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, která jsou specifická pro členské státy, jejichž měnou je euro, jakož i postupu předběžného projednání a vzájemné koordinace smluvních stran, jejichž měnou je euro, při všech zásadních reformách hospodářských politik, jež smluvní strany plánují, s cílem zavést postupy, které se osvědčí, jako postupy referenční,

PŘIPOMÍNÁJÍCE dohodu hlav států a předsedů vlád členských států eurozóny ze dne 26. října 2011 o zlepšení správy eurozóny, a to i konáním alespoň dvou vrcholných schůzek eurozóny ročně, které se svolávají, nevyžadují-li zvláštní okolnosti jinak, bezprostředně po zasedání Evropské rady nebo zasedání s účastí všech smluvních stran, které ratifikovaly tuto smlouvu,

PŘIPOMÍNÁJÍCE DÁLE, že hlavy států a předsedové vlád členských států eurozóny a dalších států Evropské unie schválili dne 25. března 2011 Pakt euro plus, jenž vymezuje otázky zásadní pro posílení konkurenceschopnosti v eurozóně,

ZDŮRAZŇUJÍCE význam Smlouvy o zřízení Evropského mechanismu stability, jež představuje jeden z prvků globální strategie pro posílení hospodářské a měnové unie, a POUKAZUJÍCE na skutečnost, že poskytnutí finanční pomoci na základě nových programů v rámci Evropského mechanismu stability bude počínaje 1. březnem 2013 podmíněno ratifikací uvedené smlouvy

dotčenou smluvní stranou a po uplynutí lhůty pro provedení podle čl. 3 odst. 2 této smlouvy rovněž splněním požadavků uvedeného článku,

POUKAZUJÍCE na skutečnost, že Belgické království, Spolková republika Německo, Estonská republika, Irsko, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Italská republika, Kyprská republika, Lucemburské velkovévodství, Malta, Nizozemské království, Rakouská republika, Portugalská republika, Republika Slovinsko, Slovenská republika a Finská republika jsou smluvními stranami, jejichž měnou je euro, a budou jako takové touto smlouvou vázány od prvního dne měsíce následujícího po uložení jejich ratifikačních listin, bude-li smlouva v uvedený den v platnosti;

POUKAZUJÍCE DÁLE na skutečnost, že Bulharská republika, Dánské království, Lotyšská republika, Litevská republika, Maďarsko, Polská republika, Rumunsko a Švédské království jsou smluvními stranami, na něž se coby na členské státy Evropské unie vztahuje ke dni podpisu této smlouvy výjimka z účasti na jednotné měně, a mohou být až do zrušení této výjimky vázány pouze těmi ustanoveními hlavy III a IV této smlouvy, o nichž při uložení své ratifikační listiny či k pozdějšímu dni oznámí, že jimi hodlají být vázány,

SE DOHODLY NA TĚCHTO USTANOVENÍCH:

HLAVA I

ÚČEL A OBLAST PŮSOBNOSTI

ČLÁNEK 1

1. Smluvní strany, coby členské státy Evropské unie, se touto smlouvou zavazují posílit hospodářský pilíř hospodářské a měnové unie přijetím souboru pravidel pro zpřísnění rozpočtové kázně prostřednictvím rozpočtového paktu, jakož i posílit koordinaci svých hospodářských politik a zlepšit správu eurozóny, a podpořit tak dosažení cílů Evropské unie v podobě udržitelného růstu, zaměstnanosti, konkurenceschopnosti a sociální soudržnosti.

2. Tato smlouva se v plném rozsahu vztahuje na smluvní strany, jejichž měnou je euro. V rozsahu a za podmínek stanovených v článku 14 se vztahuje i na ostatní smluvní strany.

HLAVA II

SOULAD S PRÁVEM UNIE A VZTAH K NĚMU

ČLÁNEK 2

1. Smluvní strany uplatňují a vykládají tuto smlouvu v souladu se smlouvami, na nichž je založena Evropská unie, zejména pak s čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii, jakož i s právem Evropské unie, včetně práva procesního, je-li vyžadováno přijetí sekundárních právních předpisů.

2. Tato smlouva se použije v míře slučitelné se smlouvami, na nichž je založena Evropská unie, a s právem Evropské unie. Nezasahuje do pravomoci Unie jednat v oblasti hospodářské unie.

HLAVA III

ROZPOČTOVÝ PAKT

ČLÁNEK 3

1. Vedle svých povinností podle práva Evropské unie a aniž jsou tyto povinnosti dotčeny, uplatňují smluvní strany pravidla stanovená v tomto odstavci:

- a) stav veřejných rozpočtů smluvní strany je vyrovnaný nebo vykazuje přebytek;
- b) pravidlo uvedené v písmeni a) se považuje za dodržené, pokud roční strukturální saldo veřejných financí odpovídá střednědobému cíli pro danou zemi ve smyslu revidovaného Paktu o stabilitě a růstu, s tím, že spodní limit strukturálního schodku činí 0,5 % hrubého domácího produktu v tržních cenách. Smluvní strany zajistí rychlé směřování ke svému střednědobému

cíli. Harmonogram tohoto směřování navrhne Evropská komise s přihlédnutím k rizikům z hlediska udržitelnosti, jimž daná země čelí. Pokrok při naplňování střednědobého cíle a dodržování tohoto cíle se vyhodnocují na základě celkového posouzení, v němž je strukturální saldo použito jako měřítko, včetně analýzy výdajů očištěných o vliv diskrečních opatření na straně příjmů, v souladu s revidovaným Paktem o stabilitě a růstu;

- c) smluvní strany se mohou od svého střednědobého cíle či od cesty k jeho postupnému dosažení odchýlit pouze dočasně v případě výjimečných okolností vymezených v odst. 3 písm. b);
- d) je-li poměr veřejného dluhu k hrubému domácímu produktu v tržních cenách výrazně nižší než 60 % a jsou-li rizika z hlediska dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí nízká, může spodní limit střednědobého cíle uvedený v písmeni b) odpovídat strukturálnímu schodku ve výši maximálně 1,0 % hrubého domácího produktu v tržních cenách;
- e) je-li zjištěno závažné odchylení od střednědobého cíle nebo od cesty k jeho postupnému dosažení, je automaticky aktivován mechanismus nápravy. Tento mechanismus zahrnuje povinnost dotčené smluvní strany provést opatření k nápravě odchylek během určitého období.

2. Pravidla stanovená v odstavci 1 nabudou ve vnitrostátním právu smluvních stran účinnosti nejpozději jeden rok od vstupu této smlouvy v platnost, a to na základě závazných a trvalých předpisů přednostně na ústavní úrovni či předpisů, u nichž je jiným způsobem zaručeno, že budou v plném rozsahu respektovány a dodržovány po celou dobu vnitrostátního rozpočtového procesu. Mechanismus nápravy uvedený v odst. 1 písm. e) zavedou smluvní strany na vnitrostátní úrovni na základě společných zásad, které navrhne Evropská komise a které se budou týkat jednak zejména povahy, rozsahu a harmonogramu nápravných opatření, jež je nutno přijmout, a to i v případě výjimečných okolností, jednak úlohy a nezávislosti institucí odpovědných na vnitrostátní úrovni za sledování toho, jsou-li pravidla stanovená v odstavci 1 dodržována. Tento mechanismus nápravy musí plně respektovat výsady vnitrostátních parlamentů.

3. Pro účely tohoto článku se použijí definice vymezené v článku 2 Protokolu (č. 12) o postupu při nadměrném schodku, připojeného ke smlouvám, na nichž je založena Evropská unie.

Pro účely tohoto článku se dále použijí tyto definice:

- a) „ročním strukturálním saldem veřejných financí“ se rozumí roční cyklicky očištěné saldo bez

vlivu jednorázových a dočasných opatření;

- b) „výjimečnými okolnostmi“ se rozumí neobvyklá událost, kterou dotčená smluvní strana nemůže nikterak ovlivnit a která má zásadní dopad na finanční situaci vládních institucí, nebo období prudkého hospodářského propadu ve smyslu revidovaného Paktu o stabilitě a růstu, a to za předpokladu dočasné odchýlení dotčené smluvní strany nevede k ohrožení udržitelnosti veřejných financí ve střednědobém výhledu.

ČLÁNEK 4

Jestliže poměr veřejného dluhu smluvní strany k hrubému domácímu produktu překračuje referenční hodnotu 60 % uvedenou v článku 1 Protokolu (č. 12) o postupu při nadměrném schodku, připojeného ke smlouvám, na nichž je založena Evropská unie, jsou smluvní strany podle článku 2 nařízení Rady (ES) č. 1467/97 ze dne 7. července 1997 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku, ve znění nařízení Rady (EU) č. 1177/2011 ze dne 8. listopadu 2011, povinny tento poměr snižovat průměrným tempem jedné dvacetiny za rok, což je doporučená hodnota. O existenci nadměrného schodku v důsledku porušení dluhového kritéria se rozhodne postupem podle článku 126 Smlouvy o fungování Evropské unie.

ČLÁNEK 5

1. Smluvní strana, vůči které je podle smluv, na nichž je založena Evropská unie, veden postup při nadměrném schodku, zavede program rozpočtového a hospodářského partnerství včetně podrobného popisu strukturálních reforem, jež musí být zavedeny a provedeny za účelem skutečné a trvalé nápravy jejího nadměrného schodku. Obsah a formu tohoto programu vymezí právo Evropské unie. Tyto programy budou předkládány Radě Evropské unie a Evropské komisi ke schválení v rámci stávajících postupů dohledu podle Paktu o stabilitě a růstu a budou v tomto rámci i sledovány.

2. Provádění programu rozpočtového a hospodářského partnerství a ročních rozpočtových plánů, které s ním musí být v souladu, sledují Rada Evropské unie a Evropská komise.

ČLÁNEK 6

Za účelem lepší koordinace při plánování svých emisí dluhopisů ohlašují smluvní strany předem Radě Evropské unie a Evropské komisi své plány emisí veřejných dluhopisů.

ČLÁNEK 7

Smluvní strany, jejichž měnou je euro, se zavazují, že budou při plném respektování procesních požadavků smluv, na nichž je založena Evropská unie, podporovat návrhy a doporučení, které Evropská komise předloží, jestliže shledá, že členský stát Evropské unie, jehož měnou je euro, porušuje kritérium schodku v rámci postupu při nadměrném schodku. Tato povinnost se neuplatní, je-li shledáno, že s navrženým či doporučeným rozhodnutím nesouhlasí kvalifikovaná většina smluvních stran, jejichž měnou je euro, vypočtená obdobně podle příslušných ustanovení smluv, na nichž je založena Evropská unie, přičemž k postoji dotčené smluvní strany se nepřihlíží.

ČLÁNEK 8

1. Evropská komise se vyzývá, aby smluvním stranám v náležitě lhůtě předložila zprávu o předpisech, jež jednotlivé smluvní strany přijaly v souladu s čl. 3 odst. 2. Jestliže Evropská komise poté, co dala dotčené smluvní straně příležitost učinit připomínky, dospěje ve své zprávě k závěru, že tato smluvní strana neplní požadavky čl. 3 odst. 2, předloží jedna či více smluvních stran věc Soudnímu dvoru Evropské unie. Pokud se některá smluvní strana nezávisle na zprávě Evropské komise domnívá, že jiná smluvní strana neplní požadavky čl. 3 odst. 2, je oprávněna věc sama předložit Soudnímu dvoru. V obou případech je rozsudek Soudního dvora pro strany řízení závazný a tyto strany přijmou opatření nezbytná k zajištění souladu s rozsudkem ve lhůtě Soudním dvorem určené.

2. Jestliže se některá smluvní strana na základě vlastního posouzení či posouzení Evropské komise domnívá, že jiná smluvní strana nepřijala opatření nezbytná k zajištění souladu s rozsudkem

Soudního dvora uvedeným v odstavci 1, je oprávněna věc předložit Soudnímu dvoru a domáhat se uložení finančních sankcí podle kritérií, jež vypracuje Evropská komise v rámci článku 260 Smlouvy o fungování Evropské unie. Shledá-li Soudní dvůr, že dotčená smluvní strana nevyhověla jeho rozsudku, může jí uložit zaplacení paušální částky nebo penále ve výši odpovídající okolnostem, jež nepřesáhne 0,1 % jejího hrubého domácího produktu. Částky uložené smluvní straně, jejíž měnou je euro, jsou hrazeny ve prospěch Evropského mechanismu stability. V ostatních případech jsou tyto částky hrazeny ve prospěch souhrnného rozpočtu Evropské unie.

3. Tento článek představuje rozhodčí smlouvu mezi smluvními stranami ve smyslu článku 273 Smlouvy o fungování Evropské unie.

HLAVA IV

KOORDINACE HOSPODÁŘSKÝCH POLITIK A KONVERGENCE

ČLÁNEK 9

Na základě koordinace hospodářských politik vymezené ve Smlouvě o fungování Evropské unie se smluvní strany zavazují, že budou společně usilovat o hospodářskou politiku, která prostřednictvím posílené konvergence a konkurenceschopnosti podporuje hladké fungování hospodářské a měnové unie a hospodářský růst. Za tímto účelem přijmou smluvní strany nezbytná opatření ve všech oblastech, jež jsou zásadní pro řádné fungování eurozóny při sledování cílů posílení konkurenceschopnosti, podpory zaměstnanosti, dalšího přispívání k udržitelnosti veřejných financí a posilování finanční stability.

ČLÁNEK 10

V otázkách, které jsou zásadní pro řádné fungování eurozóny, jsou smluvní strany v souladu s požadavky smluv, na nichž je založena Evropská unie, připraveny, kdykoliv to bude vhodné a nutné, využít opatření podle článku 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, která jsou specifická pro členské státy, jejichž měnou je euro, jakož i posílené spolupráce podle článku 20 Smlouvy o Evropské unii a článků 326 až 334 Smlouvy o fungování Evropské unie, aniž by tím docházelo k narušení vnitřního trhu.

ČLÁNEK 11

V rámci úsilí o těsněji koordinovanou hospodářskou politiku smluvní strany zajistí, aby všechny zásadní reformy hospodářské politiky, které hodlají uskutečnit, byly předem projednány a případně vzájemně koordinovány, přičemž postupy, které se osvědčí, budou označeny jako referenční. Do této koordinace jsou v souladu s právem Evropské unie zapojeny orgány Evropské unie.

HLAVA V

SPRÁVA EUROZÓNY

ČLÁNEK 12

1. Hlavy států a předsedové vlád smluvních stran, jejichž měnou je euro, se spolu s předsedou Evropské komise neformálně scházejí na vrcholných schůzkách eurozóny. K účasti na těchto zasedáních je přizván prezident Evropské centrální banky.

Předsedu vrcholných schůzek eurozóny jmenují hlavy států a předsedové vlád smluvních stran, jejichž měnou je euro, prostou většinou v okamžiku, kdy Evropská rada zvolí svého předsedu, a to na shodné funkční období.

2. Vrcholné schůzky eurozóny se konají podle potřeby a nejméně dvakrát ročně s cílem jednat o otázkách týkajících se zvláštních úkolů, které smluvní strany, jejichž měnou je euro, sdílejí v souvislosti s jednotnou měnou, o dalších otázkách týkajících se správy eurozóny a o pravidlech, která se na ni vztahují, a o strategických směrech pro provádění hospodářských politik a pro posílení konvergence v eurozóně.

3. Hlavy států a předsedové vlád smluvních stran jiných než těch, jejichž měnou je euro, které tuto smlouvu ratifikovaly, se účastní jednání vrcholných schůzek eurozóny týkajících se konkurenceschopnosti pro smluvní strany, změny celkového uspořádání eurozóny a základních pravidel, která se na ni budou v budoucnu vztahovat, jakož i podle potřeby a alespoň jednou za rok jednání o konkrétních otázkách plnění této Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské

a měnové unii.

4. Přípravu a průběh vrcholných schůzek eurozóny zajišťuje jejich předseda v úzké spolupráci s předsedou Evropské komise. Přípravou vrcholných schůzek eurozóny a činnostmi na ně navazujícími je pověřena Euroskupina a její předseda může být pro tento účel k účasti na schůzkách přizván.

5. Předseda Evropského parlamentu může být pozván, aby na vrcholné schůzce eurozóny vystoupil. Po každé vrcholné schůzce eurozóny předloží její předseda Evropskému parlamentu zprávu.

6. Předseda vrcholných schůzek eurozóny pravidelně a podrobně informuje smluvní strany jiné než ty, jejichž měnou je euro, a ostatní členské státy Evropské unie o přípravách a výsledcích jednotlivých vrcholných schůzek eurozóny.

ČLÁNEK 13

V souladu s hlavou II Protokolu (č. 1) o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii, připojeného ke smlouvám, na nichž je založena Evropská unie, vymezí Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty smluvních stran společně organizaci a podporu konference zástupců příslušných výborů Evropského parlamentu a zástupců příslušných výborů vnitrostátních parlamentů za účelem projednání rozpočtových politik a dalších otázek, jež jsou předmětem této smlouvy.

HLAVA VI

OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 14

1. Smluvní strany ratifikují tuto smlouvu v souladu se svými ústavními předpisy. Ratifikační listiny budou uloženy u Generálního sekretariátu Rady Evropské unie (dále jen „depozitář“).

2. Tato smlouva vstupuje v platnost dne 1. ledna 2013 za předpokladu, že své ratifikační listiny uložilo dvanáct smluvních stran, jejichž měnou je euro, nebo prvním dnem měsíce následujícího po uložení dvanácté ratifikační listiny smluvní stranou, jejíž měnou je euro, podle toho, co nastane dříve.
3. Tato smlouva se ode dne svého vstupu v platnost použije mezi smluvními stranami, jejichž měnou je euro a jež smlouvu ratifikovaly. Vůči ostatním smluvním stranám, jejichž měnou je euro, se použije od prvního dne měsíce následujícího po uložení jejich ratifikační listiny.
4. Odchylně od odstavců 3 a 5 se hlava V použije na všechny dotčené smluvní strany ode dne vstupu této smlouvy v platnost.
5. Na smluvní strany, které tuto smlouvu ratifikovaly a na které se vztahuje výjimka ve smyslu čl. 139 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, popřípadě výjimka uvedená v Protokolu (č. 16) o některých ustanoveních týkajících se Dánska, připojeného ke smlouvám, na nichž je založena Evropská unie, se tato smlouva použije ode dne použitelnosti rozhodnutí o zrušení této výjimky, ledaže dotčená smluvní strana oznámí úmysl být k dřívějšímu okamžiku vázána všemi ustanoveními hlav III a IV této smlouvy nebo jejich částí.

ČLÁNEK 15

K této smlouvě mohou přistoupit členské státy Evropské unie, jež nejsou smluvními stranami. Účinky přistoupení nastávají dnem uložení přístupové listiny u depozitáře, který uvědomí ostatní smluvní strany. Po autentifikaci smluvními stranami bude znění této smlouvy v úředním jazyce přistupujícího členského státu, jenž je rovněž úředním jazykem a pracovním jazykem orgánů Unie, uloženo v archivu depozitáře jakožto platné znění této smlouvy.

ČLÁNEK 16

Ve lhůtě nejvýše pěti let ode dne vstupu této smlouvy v platnost budou na základě vyhodnocení zkušeností s jejím plněním přijaty v souladu se Smlouvou o Evropské unii a Smlouvou o fungování Evropské unie nezbytné kroky s cílem začlenit obsah této smlouvy do právního rámce Evropské unie.

V Bruselu dne ... dva tisíce dvanáct.

Tato smlouva, sepsaná v jediném vyhotovení v jazyce anglickém, bulharském, dánském, estonském, finském, francouzském, irském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost, bude uložena v archivu deponitáře, který předá jeho ověřený opis všem smluvním stranám.
